

47. Een vaste toelage Genesis 47

Lees Genesis 47 en vat dit kort voor jezelf samen. Zou je zelf al kunnen bedenken wat het meest centrale vers is en zie je dat bepaalde verzen qua inhoud zich herhalen, aanvullen of met elkaar in contrast staan?

Het chiasme is als volgt:

A (v1-6) Farao gaf Jozef opdracht zijn familie onder te brengen in het beste deel van Egypte: Gosen.

B (v7-10) Jakob vertelde de Farao zijn levensverhaal op de leeftijd van 130 jaar.

C (v11) Jozef bracht zijn familie onder in Gosen overeenkomstig de aanwijzing van de Farao.

D (v12) Jozef voorzag in voedsel voor zijn gehele familie, niemand uitgezonderd.

E(v13) Er was geen voedsel meer in Egypte en Kanaän raakte uitgeput door de honger.

F(v14-19) Jozef gaf zaad, int geld, dan vee, maakt tot slaaf en verwerft grond voor de Farao.

G(v20-21) Jozef kocht al het land voor de Farao en bracht de mensen naar de steden.

H(v22) Jozef kocht *niet* het land van de priesters.

Centrale as(v22b) *De priesters kregen een vaste toelage van de Farao.*

H(v22c) De priesters hoefden om die reden niet hun grond te verkopen.

G(v23) Jozef zei: *zie, ik heb heden u en uw grond voor de Farao gekocht.*

F(23b-24) Jozef leverde zaad en zamelde 1/5de van de oogst in voor de Farao.

E (v25) Jozef hield het volk in leven; ze vroegen om genade en boden zich aan als slaven.

D (v26) 1/5de deel van de oogst werd een belasting voor altijd, de priesters uitgezonderd.

C (v27) Israël woonde in Gosen; ze verwierven bezit; werden vruchtbaar en talrijk.

B (v28) Jakob leefde nog 17 jaar in Egypte en stierf op de leeftijd van 147 jaar.

A (v29-31) Israël liet Jozef beloven dat zijn beenderen niet in Egypte zouden achterblijven.

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveau's? Hieonder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Deze verzen vormen een contrast! Het beste land van Egypte was niet goed genoeg voor een definitief verblijf van de botten van Jakob. Zijn stoffelijk overschot moest later terug naar het beloofde land.

Niveau B: Jakob beschreef zijn levensverhaal behoorlijk eenzijdig negatief. Deels terecht maar anderzijds was hij toch ook een gezegend man? Mogelijk was het in het Midden Oosten in die dagen de gewoonte om jezelf minder af te schilderen staande tegenover een machtig en belangrijk persoon- in dit geval de Farao. Het feit dat Jakob zelfs 2 keer de Farao zegend lijkt te bevestigen dat Jakob wel degelijk in zijn autoriteit stond maar zich nederig opstelde.

Niveau C: Onder de autoriteit van Jozef ging het de familie Israël in alle opzichten goed!

Niveau D: Jozef voorzag zijn familie in alles. Bovendien waren ze uitgesloten van belasting betaling net als de priesters van de Farao.

Niveau E: Jozef redde een ieder van het volk van Egypte die instemde een slaaf te worden van de Farao. De houding van de Egyptenaren is ons tot voorbeeld: *“al raak je alles kwijt, er is toch reden tot dankbaarheid omdat ik IN Messias eeuwig leven mag verwachten.*

Niveau F/G/H: Gedurende de 7 jaar van overvloed moest 1/5de deel van de oogst ingeleverd worden. Tijdens en na de hongersnood moest ook 1/5de deel ingeleverd worden bij de Farao voor altijd. In 5 jaar tijd bezat de Farao al het geld, het vee, de mensen zelf en hun grond; uitgezonderd hetgeen de Hebreërs bezaten en de priesters van de Farao. Is het je opgevallen dat dit hoofdstuk en ook in de voorgaande hoofdstukken het getal 5 vaak voorkomt? Als je al deze schriftplaatsen herleest zul je zien dat dit getal een hint is naar *‘genadige handelingen’*. Als je het verhaal nauwkeurig naleest, kun je niet anders dan concluderen dat JHWH het graan in Egypte bovennatuurlijk vermenigvuldigd heeft. Het apart zetten van 1/5de van de oogst zou anders nooit genoeg kunnen zijn voor de hongersnood van 7 jaar waarbij Egypte niet alleen zichzelf maar ook de omringende landen voorzag van voedsel, Genesis 41:48 en 49 zegt dat het graan niet te tellen was.

Dankzij Jozef verwierf de Farao totale controle over alles en iedereen tegen het einde van de hongersnood zonder uitzicht dat dit ooit nog zou veranderen. De toon was gezet voor slavernij van een hele natie als vast patroon. Dit is echter negatief gesteld. De juiste omschrijving is dat Jozef beschreven wordt als een *trouwe dienaar* van de Farao (Messias ten opzichte van JHWH) en dat het volk *dankbaar* is voor het redden van hun leven.

Centrale as: Farao ontzag zijn priesters van belasting waarmee ze een streepje voor hadden. Ze moesten hem immers met hun spirituele krachten en rituelen beschermen tegen de grillen van de goden dus ze waren belangrijk voor hem en hij wou ze te vriend houden. Mogelijk wijst dit vers vooruit naar de Prieters en Leviëten die later in Israël die ook voorzien werden vanuit de tempelinkomsten.

Profetische lessen & verbintenis met de profeten en het vernieuwde verbond (de b’riet chadasja, veelal bekend als het Nieuwe Testament)

Welke profetische lessen zou dit hoofdstuk van de Torah, in het bijzonder de centrale as, aan ons mee willen geven voor het laatst der dagen? Want we moeten begrijpen dat de verhalen van de Torah meer te maken hebben met de toekomst dan het verleden volgens Jesaja 46:8-10. Jesjoea zélf bevestigt dit principe na zijn opstanding aan de Emmaüsgangers in Lucas 24:27. Denk hier eerst zelf eens over na voordat je de onderstaande suggesties bestudeert.

Het levensverhaal van de natie Israël wordt gereflecteerd in het levensverhaal van Jakob. Zoals Jakob vele zegeningen mocht ervaren maar ook veel problemen het hoofd moest bieden (waarvan vele door eigen toedoen) zo geldt dat eveneens voor het huis van Juda en het huis van Israël door de eeuwen heen. Het huishouden van Jakob zal uiteindelijk verenigd worden onder het leiderschap van de Messias buiten het beloofde land in de wildernis. **Ezechiël 20:34-38,41,42** onderstreept dit profetische beeld van de Torah. De wildernis zal een veilige plaats zijn voorafgaande aan de 2^{de}

grotere Exodus: **Jesaja 11** N.b: *Het is mij onduidelijk hoe letterlijk verblijf in wildernis moet worden geïnterpreteerd.*

We zagen dat het getal 5 geassocieerd moet worden met “genadige handelingen”; Het zal wel geen toeval zijn dat bij de wonderbare spijziging in 3 evangeliën er sprake is van 5 broden en 2 vissen.

JHWH bezit al het graan (het Woord) en de Messias zal dat levend brengend Woord verkondigen:
Openbaring 12:14

Zoals Jozef getrouwe dienstknecht van de Farao was zo is Jesjoea getrouwe dienstknecht van de Vader en zijn ook vele gelovigen in deze tijd geroepen getrouwe dienstknechten te zijn in de geloofsgemeenschap: **1 Petrus 5:1-5**

De Messias vergelijkt zichzelf met brood, bijvoorbeeld in **Johannes 6:31-35** en roept op brood te breken om hem te gedenken bij de maaltijd des Heeren en bij het Pesach: **Lucas 22:19** Jesjoea legt zelfs een link naar komende Vrederijk in **Lucas 14:15**

JHWH zal tenslotte alles bezitten: land, levende have, bezit en de mensen zelf; dit is de situatie zoals die zal zijn in het komende Vrederijk! **1 Korinthe 10:26**; en **15:22-28** passen feilloos bij het verhaal van de dienstknecht Jozef die de zaken behartigd van de Farao en met zijn lichaam (brood~graan) de mensheid redt van de DOOD.

Het feit dat Jozef de mensen naar de steden laat verhuizen (v21) lijkt verbonden met **Ezechiël 47** en **48** en **Openbaring 21** waar een belangrijk thema de grenzen zijn van de Grote Stad en wie er in en uit mogen..

De opgelegde belasting van 1/5de deel lijkt te verwijzen naar de verplichte offergaven in het Vrederijk zoals omschreven in **Ezechiël 45** en **46** (Ezechiël 40-48 gaan helemaal over het komende Vrederijk) **Ezechiël 45** spreekt ook over het land erfdeel van de priesters; dit past bij de centrale as van dit hoofdstuk.

Het priesterschap van gelovigen zal in vrijheid kunnen leven op eigen land. Profetisch is dit al verbeeld onder koning Salomo: **1 Koningen 4:25** Ook voor de toekomst in het Vrederijk is dit wat de wereld te wachten staat: **Micha 4: 1-4** JHWH zal de geheiligden levend in priesterschap voorzien van ‘een vaste uitkering’.

Het overblijfsel van het huishouden van Jakob zal zich hervestigen in het beloofde land na de grote Verdrinking. De ‘beenderen van Israël’ zullen tergekeren naar het land: **Ezechiël 37:1-11**

